

Opowiedziane

<https://opowiedziane.ipn.gov.pl/ahm/swiadcowie/42610,Biskupski-Maksymilian.html>
2024-04-29, 11:26

Maksymilian Biskupski

Maksymilian Biskupski

Absolwent Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, opozycjonista

szykanowany przez władze PRL, wybitny rzeźbiarz, autor licznych pomników wystawionych w przestrzeni publicznej w Polsce i poza jej granicami, twórca dzieł o wymowie patriotycznej, martyrologicznej i antykomunistycznej.

Maksymilian wł. Mirosław Biskupski urodził się 1 września 1958 r. w Warszawie. Uczęszczał do szkoły Podstawowej nr 143 im. Stefana Starzyńskiego. Dodatkowo uczył się rysunku i metaloplastyki w specjalistycznej sekcji Pałacu Młodzieży w Pałacu Kultury i Nauki. Jako chłopiec bardzo wcześnie zainteresował się przekazami Radia Wolna Europa, której słuchali członkowie jego rodziny. Edukację kontynuował w Państwowym Liceum Sztuk Plastycznych im. Wojciecha Gersona w Warszawie, które ukończył w 1978 r. uzyskując maturę. Ponieważ nie dostał się na studia, podjął czasową pracę w pracowni pozłotniczej na Zamku Królewskim. Pracował też jako wolontariusz w prosektorium Akademii Medycznej przy ul. Oczki. W 1980 r. za drugim razem zdał egzaminy wstępne na Wydział Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Był członkiem Rady Wydziału, a potem Rady Uczelni ds. studenckich. Na początku studiów poznał osobiście charyzmatycznego ks. Jan Ziębę. W listopadzie 1981 r. został wiceprzewodniczącym strajku okupacyjnego studentów ASP. W stanie wojennym publikował swoje patriotyczne i antyreżimowe wiersze. W 1983 r. jako student trzeciego roku został zatrzymany przez milicję podczas rocznicowej manifestacji ku pamięci „Marca '68”. Został ukarany grzywną, którą jako wsparcie opłacił Episkopat Polski. W obawie przed aresztowaniem i uwięzieniem czasowo ukrywał się różnych miejscach. Korzystał ze wsparcia prawnego kancelarii Jana Olszewskiego – przyszłego premiera. W stanie wojennym współpracował z ikoną Solidarności, późniejszą poseł, Ligią Urniaż-Grabowską. Spotykał się z ks. Jerzym Popiełuszką, później błogosławionym. Poznał Grzegorza Przemyka i jego matkę Barbarę Sadowską. Na czwartym roku umożliwiono mu indywidualny tok studiów jako sposób ochrony przed zagrożeniem relegowaniem z uczelni z przyczyn politycznych. W 1984 r. obronił z wyróżnieniem pracę dyplomową, której promotorem był profesor Stanisław Słonina. Obiektem i tematem pracy była rzeźba Chrystusa, prototyp do późniejszej rzeźby znanej jako „Chrystus Katyński”. Wydarzenie to odbiło się szerokim echem wśród studentów i środowisk opozycyjnych. Brał potem udział w wystawach prac o wymowie antykomunistycznej. Po studiach podjął pracę opiekuna, wychowawcy i instruktora zajęć plastycznych w Państwowym Zespole Ognisk Wychowawczych im. Kazimierza Lisieckiego „Dziadka” dla dzieci z rodzin patologicznych działającym w Świdrze k. Warszawy. Do 1986 r. ukrywał się w gospodarstwie swojej babci w Wólce Korabiewickiej w gm. Puszcza Mariańska. Zdekonspirowany na skutek donosu został zmuszony do przyjęcia paszportu PRL i wyemigrował do Niemiec, gdzie przebywał do 1989 r. W czasie tym pracował twórczo, organizował wystawy własnej twórczości, w której wyrażał protest przeciwko komunistycznej władzy w Polsce. W 1986 r. przybył do Carlsbergu do polskiego ośrodka „Marianum” założonego przez błogosławionego później ks. Franciszka Blachnickiego w Międzynarodowym Centrum Ewangelizacji Ruchu Światło-Życie. Tam zaprzyjaźnił się z księdzem. Został wpisany do księgi honorowych obywateli miasta Seligenstadt w Hesji.

Obecnie ma dom i pracownię w Olszance w powiecie żyrdowskim. Jest autorem wielu znanych rzeźb o tematyce narodowej, martyrologicznej i patriotycznej, m.in.: pomnika „Poległym i Pomordowanym na Wschodzie” w Warszawie (1995), pomnika św. Jana z Dukli w Dukli (1997), pomnika Papieża Jana Pawła II w Dukli (1998), pomnika „Chrystus Wszystkich Ofiar – Człowiek Pojednania” w Seligenstadt (1999), pomnika i płyty Ignacego Paderewskiego w Genewie (2000), pomnika „Wspólnej Modlitwy” za ofiary zamachu 11 września 2001 r. w Nowym Jorku (2002), figury „Chrystusa Katyńskiego” w Katedrze Polowej w Warszawie (2008) – po usunięciu z tej lokalizacji pomnika „Cristo de la Reconciliación (Chrystus Pojednania)” darowanym przez autora narodowi hiszpańskiemu jako symbol ofiar komunizmu do kościoła w Puerto de la Cruz w Hiszpanii (2019) - odsłoniętym pod patronatem króla Filipa VI, pomnika „Ewakuacji Bojowników Getta Warszawskiego” w Warszawie (2010). Pomnika „Epitafium Żołnierzy Wyklętych” (2022) w katedrze św. Jana w Warszawie. Poza rzeźbą zajmuje się też malarstwem i pisze wiersze (m.in. cykle Chrystus Katyński i Polonia Resurrecta). Jeden z nich Norman Davies umieścił w swojej książce "Serce Europy" obok wierszy największych polskich wieszczów. Za szczególne zasługi w dziedzinie sztuki sakralnej, działalność społeczną i ekumeniczną została mu przyznana Nagroda św. Brata Alberta (1995). Dwukrotnie nadano mu Medal „Pro Patria” (2012, 2020). Został też odznaczony Złotą Odznaką Zasłużonego dla Sybiraków nr 71 (2012). Za represjonowanie przez komunistyczne władze PRL został odznaczony Krzyżem Służby Niepodległości (2021) przyznany przez Formację Niepodległościową oraz Fundację Walczących o Niepodległość, Wyklętych, Pokrzywdzonych, Internowanych, Więzionych. Za autorstwo pomnika „Poległym i Pomordowanym na Wschodzie” otrzymał prywatne odznaczenie - Krzyż Oficerski Orderu św. Stanisława (2004). Decyzją Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych w lutym 2024 r. przyznano mu status działacza opozycji antykomunistycznej.

Przejdź do relacji

MAKSYMILIAN BISKUPSKI

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)